

A Pécsi Ítéltábla a Bedenek Ügyvédi Iroda (fél címe 1) és Dr. Szabó Tibor ügyvéd által képviselt **felperes neve** (felperes címe) felperesnek - Bakonyi Zoltán ügyvezető által képviselt **I.rendű alperes neve** (I.rendű alperes címe) I. rendű és a dr. Havasi József ügyvéd (fél címe) által képviselt **III.rendű alperes neve** (címe) III. rendű alperes ellen jótállási igény érvényesítése és kártérítés iránt indított perében a **Kaposvári** Törvényszék 23.P.21630/2010/39. számú ítéletével szemben a felperes által 40. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét fellebbezett részében részben megváltoztatja, és - a tőkemarasztalásra vonatkozó rendelkezés érintése nélkül - kötelezi az I. és III. rendű alpereseket, hogy a 8.256.531 forint marasztalási összeg után, az annak megfizetésére vonatkozó határidőben fizessenek meg a felperesnek 2011. július 1. napjától december 31. napjáig évi 6 (hat) %, 2012. január 1. napjától december 31. napjáig évi 7 (hét) %, 2013. január 1. napjától június 30. napjáig évi 5,75 (öt egész hetvenöt tized) %, 2013. július 1. napjától a kifizetés napjáig évi 4,25 (négy egész huszonöt tized) %, illetve a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal egyező mértékű kamatot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a másodfokú bíróság az I. és III. rendű alpereseket egyetemlegesen, hogy fizessenek meg a felperesnek 15 napon belül 25.400 (huszonötezer-négyszáz) forint másodfokú perköltséget, valamint az állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt módon és számlára - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési részilletéket.

Kötelezi a másodfokú bíróság a felperest, hogy fizessen meg az állam javára - az illetékes állami adóhatóság felhívására, az ott írt módon és számlára - 24.000 (huszonnégyezer) forint fellebbezési részilletéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított, fellebbezéssel nem támadott tényállás szerint a felperes és jogelődje, a P... Bt. 1996 év során összesen 1000 m² mennyiségű, a III. rendű alperes által gyártott A... bitumenes tetőzsindelyt vásárolt az I. rendű alperes jogelődjétől. Az I. rendű alperes jogelődje jótállási jegy átadásával 20 éves jótállást vállalt arra, hogy az eladott termékben nem fordul elő vízszivárgást okozó gyártási hiba.

A felperes által 1996 nyarán a K, F u. szám alatti ingatlanának tetőszerkezetébe beépített tetőzsindely 2009 évre tönkrement, vízzáró képességét elveszítette.

Az elsőfokú bíróság az I. és a III. rendű alpereseket 8.256.531 forint, valamint 800.000 forint perköltség megfizetésére kötelezte. A felperes késedelmi kamatkövetelést nem érvényesített.

Az elsőfokú bíróság a keresetet teljesítő ítéletét azzal indokolta, hogy a perben kirendelt igazságügyi szakértő és a per előtt felkért magánszakértő egybehangzó szakvéleményei alapján kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy az 1996 évben megvásárolt és beépített tetőfedő anyag tönkrement, rendeltetésszerű használatra alkalmatlanná vált. A meghibásodás gyártási hibára vezethető vissza, így a hibaok már a teljesítés időpontjában is fennállt.

Az I. rendű alperes jogelődje a Ptk. 248. § (1) bekezdése szerint, szerződés alapján jótállási kötelezettséget vállalt a hibátlan teljesítéséért.

A III. rendű alperest, mint a termék gyártóját sem szerződés, sem jogszabály alapján nem terhelte jótállási kötelezettség, a termékfelelősségről szóló 1993. évi X. tv. 11. §-a alapján sem köteles helytállásra, mert az ott meghatározott 10 év a perindításig már eltelt. A III. rendű alperes azon magatartása azonban, hogy olyan gyári hibás terméket forgalmazott, amelynek tényleges élettartama eleve rövidebb volt, mint a kibocsátott garancialevélben feltüntetett 20 év, felróható magatartásának minősül és a III. rendű alperes Ptk. 339. § (1) bekezdése szerinti kártérítési felelősségét alapozza meg.

A kártérítési igény 2010. április 22. napjáig nyugodott, mert a felperes a hiba jellegét, volumenét csak az ekkor készült szakvéleményből ismerhette fel kétséget kizáró módon. A Ptk. 248. § (4) bekezdése alapján a jótállási idő alatt észlelt és bejelentett hibák miatt a felperes jogait peres úton az általános elévülési időn belül érvényesítette, mivel a kifogás közlése 2009 szeptemberében, még a jótállási időtartam alatt megtörtént.

Az alpereseknek helyre kell állítaniuk a szolgáltatás és az ellenszolgáltatás értékbeli egyensúlyát. A hiba csak cserével orvosolható, a tetőfedés cseréjének költsége a szakértői véleménnyel bizonyítottan bruttó 8.256.531 forint. Ez szükséges ahhoz, hogy a felperesnek rendeltetésszerű használatra alkalmas tetőfedő anyag kerüljön az ingatlanára, amilyennek az 1996-ban megvásárolt tetőfedő anyagnak még jelenleg is lennie kellene. A kicserélésnél a Ptk. 309. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendeltetésszerű használat következményeként bekövetkezett értékcsökkenést nem lehet figyelembe venni, a jótállási jegy ezzel ellentétes kikötése érvénytelen. Így az I. rendű alperes a Ptk. 248. § (5) bekezdése alapján alkalmazandó Ptk. 306.

§ (1) bekezdése, a III. rendű alperes a Ptk. 355. § (4) bekezdése alapján a tetőfedés cseréjének teljes költségét köteles megtéríteni.

Az ítélet ellen a felperes élt fellebbezéssel. Fellebbezése a kamatfizetési kötelezettségre is kiterjedő marasztalásra, valamint az elsőfokú ítélet indokolásának részbeni megváltoztatására irányult. Kérte, hogy a 2010. április 23. napjától a bíróság kötelezze az alpereseket a Ptk. 301/A. § (2) bekezdésében foglaltaknak megfelelő mértékű késedelmi kamat megfizetésére. Az indokolással szembeni fellebbezésében arra hivatkozott, hogy a III. rendű alperes helytállási kötelezettsége a jótállás szabályai alapján is egyértelműen fennáll, a jótállási jegy kiállításával a jótállási jogviszony külön szerződés nélkül is létrejött a felek között. Utóbb az indokolás ellen előterjesztett részében a fellebbezését visszavonta.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság hangsúlyozni kívánja, hogy a tőkemarasztalást és annak jogi indokait hatályos fellebbezéssel egyik fél sem támadta, így a fellebbezési keretekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet ezen rendelkezéseit nem érintette.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletben írt tényállást **E-né A.E** szakértői véleménye alapján kiegészíti annyiban, hogy a 8.256.531 forint a tetőfedés cseréjével járó, 2011. első félévi árszinten, bruttó összegben figyelembe vett költség.

Az elsőfokú ítélet indokolásában foglaltaknak megfelelően az I. rendű alperes marasztalása jótállási, a III. rendű alperesé pedig kártérítési jogcímen történt. A fellebbezésre figyelemmel a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy ezen követelések mikor váltak esedékessé.

A hibás teljesítéssel kapcsolatos egyes jogalkalmazási kérdésekről szóló 1/2012. (VI.21.) PK vélemény 3. pontja a szavatossági jogok rendszerében ötféle szavatossági jogot határoz meg, ideértve a gyakorlatban önálló szavatossági joggá vált kijavítási költség megfizetése iránti követelést is. A perbeli szerződés megkötésekor a Ptk. hibás teljesítésre vonatkozó rendelkezései még nem a jelenlegi tartalommal voltak hatályban (elsődlegesen kijavítás vagy árleszállítás volt követelhető, másodlagosan a csere iránti, harmadlagosan az elállási jog volt gyakorolható, a kijavítási költségekre vonatkozó szabályozás lényegében nem módosult), a hibás teljesítés kapcsán érvényesíthető jogok típusa azonban nem változott meg.

Az elsőfokú ítélet a hibás teljesítés esetén érvényesíthető jogok katalógusának

úgymond továbbfejlesztésével kicserélési költségben marasztalta az I. rendű alperest, ami a hibás teljesítéshez kapcsolódó jogosultságok rendszerében - a javítást a szerződési érdek kielégítésére értelmezve - a kijavítási költség speciális altípusaként értelmezhető.

Hibás teljesítésről lévén szó, a hiba, függetlenül attól, hogy mikor vált felismerhetővé, a teljesítés időpontjában már megvolt a szolgáltatásban, a hibás teljesítéshez fűződő jogosultságok ezen időponttól érvényesíthetőek. A hibátlan teljesítéshez fűződő érdek folytán, a szolgáltatás általános rendeltetéséből megállapíthatóan a tartalmukban jótállási jogoknak is megfelelő, elsődlegesen, külön feltétel nélkül érvényesíthető szavatossági jogok általánosságban a szolgáltatással együtt és nem attól elkülönülően válnak esedékessé. Esedékessé válásuk a Ptk. 298.§ a) pontjának megfelelő alkalmazása folytán külön felszólítást nem igényel annak ellenére sem, hogy a teljesítésre szokványosan és természetesen jogosulti felszólítás alapján kerül sor. Ez az elv fejeződik ki - árleszállításra vonatkoztatva - a BH.1997.285. számon közzétett eseti döntésben. A teljesítési érdek sérelmét jelentő, a szolgáltatás hibájában álló károk (ún. tapadókárok) is esedékessé válnak a teljesítés időpontjában, a Ptk.360.§ (1) bekezdése értelmében a tapadókár megtérítése is ebben az időpontban esedékes.

A perbeli esetben azonban speciális körülményként figyelembe kell venni, hogy a javítási (cserélési) költségnek is megfelelő tapadókár összegszerű meghatározása költségápolon, a felperes által is elfogadottan 2011. első félévi árszinten történt. Ezen az árszinten számolt konkrét összeggel a kötelezett a vonatkoztatási időnél előbb objektíve nem eshetett késedelembe, az ezt megelőző időszakra történő késedelmi kamatokban marasztalás a felperes javára káronszerzést eredményezne. A felperes a késedelmi kamatokat a Ptk. 301.§ (1) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ehhez igazított kezdő időponttól érvényesítheti.

A felperes a hibás terméket részben saját nevére, részben az általa képviselt gazdálkodó szervezet nevére vásárolta ugyan, de azt (a rendelkezésre álló adatok szerint) természetes személyként, a saját tulajdonú ingatlanán használta fel. A kijavítási költségek ebből következően előreláthatólag a felperesnél, mint magánszemélynél merülnek fel, így a fellebbezési kérelemben foglaltaktól eltérően nincs mód a Ptk.301/A. §-a szerinti, gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogviszonyaira irányadó késedelmi kamatokban történő marasztalásra.

A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság ítéletet - a másodfokú eljárásban megengedett keresetmódosításra figyelemmel - fellebbezett részében a Pp. 253.§ (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta akként, hogy azt kiegészítette a 2011. július 1. napjától járó késedelmi kamatokra vonatkozó marasztalással.

A felperesi fellebbezés részben bizonyult eredményesnek, a másodfokú eljárásban költség azonban csak a felperesnek merült fel, így a másodfokú bíróság a Pp. 81.§ (2) bekezdése alapján a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3.§ (3) és (5) bekezdése, 4/A.§-a szerint elszámolható ügyvédi munkadíj fele részének megfizetésére

kötelezte az alpereseket.

A feljegyzett fellebbezési illetéket az Itv. 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó Kmr. 13.§ (2) bekezdése, Pp. 81.§ (2) bekezdése alapján az ellenérdekű felek egymás között egyenlő arányban kötelesek viselni.

A fellebbezés tárgyaláson kívüli elbírálása a Pp. 256/A.§-a (1) bekezdésének *f)* pontján alapul.

P é c s , 2013. október 31.

dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. előadó bíró, dr. Vogycska Petra s.k. bíró